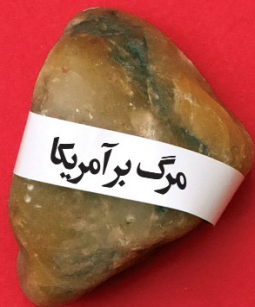
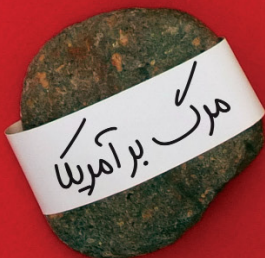


استکبار ستیزی در فرهنگ عاشورایی



رسمی جمرات
تشیاطین امروز است



فهرست

۳	ضرورت روشنگري
۴	مبارزه با استكبار، واجب ترين كارها
۷	دشمني تا كجا؟
۸	مذاكره، دوستي و رابطه با آمريكا
۱۳	آمريكا هيچ غلطي نمي تواند بكند
۱۴	پيروزي حزب الله
۱۵	مقاومت، رمز اقتدار و پيروزي
۱۷	جنگ جنگ تا رفع فتنه
۱۸	نبايد از دشمن غافل شد
۱۹	زندگي با عزت
۲۲	دشمن را بايد نااميد كرد
۲۳	مرگ بر آمريكا
۲۴	غير قابل اعتماد بودن آمريكا
۲۵	مبارزه، سختي دارد
۲۶	آمريكا شيطان بزرگ

ضرورت روشنگری

امام حسین علیه الصّلاة و السّلام هم برای بیان حقیقت، روشنگری در طول تاریخ، عزیزترین عزیزان خود را برمیدارد می‌آورد وسط میدان. امام حسین علیه السّلام که میدانست حادثه چه جور تمام خواهد شد؛ زینب را آورد، همسران خود را آورد، فرزندان خود را آورد، برادران عزیز خود را آورد. اینجا هم مسئله، مسئله‌ی تبلیغ دین است؛ تبلیغ به معنای حقیقی کلمه؛ رساندن پیام، روشن کردن فضا؛ ابعاد مسئله‌ی تبلیغ را این جور می‌شود فهمید که چقدر مهم است... و امام حسین علیه السّلام این کار را انجام می‌دهد، آن هم با این هزینه‌ی سنگین؛ عیالات خود، همسران خود، عزیزان خود، فرزندان امیرالمؤمنین، زینب کبری، اینها را برمیدارد می‌آید وسط میدان.

بیانات امام خامنه‌ای در دیدار طلاب و روحانیون، ۸۸/۹/۲۲

مبارزه با استکبار، واجب ترین کارها

امام حسین علیه السلام:

■ حضرت ابی عبدالله علیه السلام، هم هنگام خروج از مدینه، هم هنگام خروج از مکه، صحبت‌هایی با محمد بن حنفیه داشت. به نظر من میرسد که این وصیت، مربوط است به هنگامی که میخواست از مکه خارج شود. در ماه ذیحجه هم که محمد بن حنفیه به مکه آمده بود، صحبت‌هایی با حضرت داشت. حضرت به برادرش محمد بن حنفیه، چیزی را به عنوان وصیت نوشت و داد.

آن جا بعد از شهادت به وحدانیت خدا و چه و چه، به این جا میرسد: «إِنِّي لَمْ أُخْرَجْ أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا مَفْسِدًا وَلَا ظَالِمًا»؛ یعنی کسانی اشتباه نکنند و تبلیغات‌چپها تبلیغ کنند که امام حسین هم مثل کسانی که این گوشه و آن گوشه، خروج میکنند برای این که قدرت را به چنگ بگیرند - برای خودمایی، برای عیش و ظلم و فساد - وارد میدان مبارزه و جنگ میشود! کار ما از این قبیل نیست؛ «وَأَمَّا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْأَعْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدِيَّ». عنوان این کار، همین اصلاح است؛ می‌خواهم اصلاح کنم. این همان واجبی است که قبل از امام حسین، انجام نگرفته بوده است.

این اصلاح، از طریق خروج است - خروج، یعنی قیام - حضرت در این وصیتنامه، این را ذکر کرد - تقریباً تصریح به این معناست - یعنی اولاً می‌خواهیم قیام کنیم و این قیام ما هم برای اصلاح است؛ نه برای این است که حتماً باید به حکومت برسیم، نه برای این است که حتماً باید برویم شهید شویم. نه؛ می‌خواهیم اصلاح کنیم. البته اصلاح، کار کوچکی نیست. یک وقت شرایط، طوری است که انسان به حکومت میرسد و خودش زمام قدرت را به دست می‌گیرد؛ یک وقت نمیتواند این کار را بکند - نمیشود - شهید میشود.

در عین حال هر دو، قیام برای اصلاح است. بعد می‌فرماید: «أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَسِيرَ بِسَيْرِهِ جَدِّي» (بحارالانوار: ج ۴۴، ص ۳۲۹)؛ این اصلاح، مصداق امر به معروف و نهی از منکر است. «امام خامنه ای، ۷۴/۱۳/۱۹»

■ ستیز با ستم و ستمگران به ویژه حاکمان ستم و برای عدل یکی از درس‌های عاشورا در عرصه رفتار سیاسی است. عاشورا به ما می‌آموزد که انسان مسلمان نمی‌تواند در برابر ستم و ستمگران سکوت کند و بی تفاوت بماند؛ اگر سکوت کرد در حکم همان ستمکار است. امام حسین (ع)

در یک سخنرانی که در منزل «بیضه» در برابر سپاهیان حرّ فرمودند: «أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ: مَنْ رَأَى سُلْطَانًا جَائِرًا مُسْتَجِلًّا لِحُرْمِ اللَّهِ، نَاكِثًا لِعَهْدِ اللَّهِ، مُخَالَفًا لِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَعْمَلُ فِي عِبَادِ اللَّهِ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ؛ فَلَمْ يَغْبِرْ يَغْبِرْ عَلَيْهِ يَفْعَلْ وَلَا قَوْلٍ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ مَدْخَلَهُ. أَي مَرْدَمِ رَسُولِ خَدَا(ص) فَرَمُود: اِگَر كَسِي حَاكِمِ سَتَمَكِرِي رَا بِنَبِنْد كِه حَلَالِ خَدَا رَا حَرَامِ مِي كِنْد، عَهْدِ وَ پیمان الهی را می‌شکنند، و با سنت رسول خدا مخالف است، و با بندگان خدا به ستم و بیدادگری رفتار می‌کند، پس با گفتار و کردار در برابرش نایستد بر خداست که این فرد را نیز با همان حاکم ستمکار محشور کند.» (تاریخ الامم و الملوك، طبری، ج ۴، ص ۳۰۴)

آن بزرگوار سپس از بنی امیه و پیروان آنها به عنوان نمونه و مصداقی از سخنان پیامبر گرامی اسلام یاد کرده و می‌فرماید: «أَلَا وَإِنَّ هَؤُلَاءَ قَدْ لَزِمُوا طَاعَةَ الشَّيْطَانِ، وَتَرَكُوا طَاعَةَ الرَّحْمَنِ، وَأَطَهَرُوا الْفَسَادَ، وَعَطَّوْا الْحُدُودَ؛ وَاسْتَأْتَرُوا بِالْفِيءِ؛ وَأَحْلَوْا حَرَامَ اللَّهِ، وَحَرَّمُوا حَلَالَهُ؛ وَأَنَا أَحَقُّ مِنْ غَيْرِي مَنْ غَيْرٍ... مردم آگاه باشید که بنی‌امیه و اتباع آنها پیرو شیطانند و از پیروی و بندگی خدای بخشنده سربچی کرده‌اند، فساد و تباهی را آشکار ساخته‌اند و حدود الهی را تعطیل کرده‌اند و اموال مردم را به خود اختصاص داده‌اند. حرام خدا را حلال و حلالش را حرام کرده‌اند. من از هرکس شایسته‌ترم که وضع موجود را تغییر دهم... فَأَنَا أَحْسَنُ



بُنْ عَلِيٍّ، وَابْنُ فَاطِمَةَ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؛
نَفْسِي مَعَ أَنْفُسِكُمْ، وَأَهْلِي مَعَ أَهْلِيكُمْ؛ فَلَكُمْ فِي أَسْوَاه... پس
لازم است از روش من پیروی کنید زیرا عمل من برای شما
حجت و سرمشق است.» (تاریخ الامم و الملوک، طبری، ج ۴،
ص ۳۰۴)

از سخنان یاد شده چند نکته اساسی زیر استفاده می‌شود:
۱- مبارزه با ستم ستمگران و متجاوزان به حدود و قوانین
دین واجب است. این برنامه باید سرلوحه زندگی امت
اسلامی در گستره تاریخ در هر سرزمینی باشد.
۲- سکوت در برابر حاکم ستم، گناهی بس بزرگ و در حدّ
گناه همان حاکم ستم است.
۳- حکومت یزیدی از مصادیق حاکمان ستم و متجاوزان
به حدود و قوانین الهی است از این روی مبارزه با او نیز
تکلیف الهی است.

امام خمینی ره:

■ مردم آزاده جهان همیشه از ابرقدرتها خصوصاً آمریکای
جنایتکار صدمه دیده‌اند و تا عزم خود را برای رویارویی با
کفر و شرک جهانی و امریکای سلطه‌گر جزم نمایند، هر
روز شاهد جنایتی تازه خواهند بود.
مردم شریف ایران باید توجه کنند که امروز، روز مبارزه
و جنگیدن با تمام شیاطینی است که حقوق حقه تمامی
پابرهنگان جهان را صرف عیش و نوش و تهیه سلاحهای
می‌نمایند که برای همیشه حاکم دنیای گرسنگان باشند.
جنگ امروز ما، جنگ با عراق و اسرائیل نیست؛ جنگ ما،
جنگ با عربستان و شیوخ خلیج فارس نیست؛ جنگ ما،
جنگ با مصر و اردن و مراکش نیست؛ جنگ ما، جنگ
با ابرقدرتهای شرق و غرب نیست؛ جنگ ما، جنگ مکتب
ماست علیه تمامی ظلم و جور؛ جنگ ما جنگ اسلام است
علیه تمامی نابرابریهای دنیای سرمایه داری و کمونیزم؛ جنگ
ما جنگ پابرهنگی علیه خوشگذرانیهای مرفهین و حاکمان
بی‌درد کشورهای اسلامی است. این جنگ سلاح نمی‌شناسد،
این جنگ محصور در مرز و بوم نیست، این جنگ، خانه و

کاشانه و شکست و تلخی کمبود و فقر و گرسنگی نمی‌داند.
این جنگ، جنگ اعتقاد است، جنگ ارزشهای اعتقادی-
انقلابی علیه دنیای کثیف زور و پول و خوشگذرانی است.
جنگ ما، جنگ قداست، عزت و شرف و استقامت علیه
نامردمیهاست. ۱۳/۴/۱۳۶۷

■ ما باید حسامان را صریحاً با قدرت ها و ابرقدرت ها
یکسره کنیم و به آنها نشان دهیم که با تمام گرفتاری های
مشقت باری که داریم، با جهان برخوردی مکتبی نمائیم.
جوانان عزیزم که چشم امید من به شماست! با یک دست
قرآن را و با دست دیگر سلاح را بگیرید و چنان از حیثیت
و شرافت خود دفاع کنید که قدرت تفکر توطئه علیه خود
را از آنان سلب نمائید. صحیفه نور ج ۱۲، ص ۱۹

امام خامنه ای مدظله:

■ در میان آنهایی که با امام حسین علیه‌السلام، حرکت
نکردند و نرفتند، آدمهای مؤمن و متعهد وجود داشت.
این‌طور نبود که همه، اهل دنیا باشند. آن روز در بین
سران و برگزیدگان دنیای اسلام، آدمهای مؤمن و کسانی
که میخواستند طبق وظیفه عمل کنند، بودند؛ اما تکلیف
را نمیفهمیدند؛ وضعیت زمان را تشخیص نمیدادند؛ دشمن
اصلی را نمیشناختند و کار اصلی و محوری را با کارهای
درجه دو و درجه سه، اشتباه میکردند. این، یکی از ابتلائات
بزرگ دنیای اسلام بوده است. امروز هم ممکن است
ما دچار آن شویم، و آنچه را که مهم است، با چیز کم
اهمیت‌تر اشتباه کنیم. باید وظیفه اساسی را که قوام و
حیات جامعه به آن است، پیدا کرد.
روزی در همین کشور ما، مبارزات ضدّ استعماری و ضدّ
استبدادی و ضدّ دستگاه کفر و طاغوت، مطرح بود؛ اما
بعضی، این تکلیف را تشخیص نمیدادند و به کارهای دیگر
چسبیده بودند. احیاناً اگر کسی تدریسی داشت، اگر تألیفی
داشت، اگر یک حوزه کوچک تبلیغی داشت، اگر هدایت
جمع محدودی از مردم در کارهای دینی برعهده او بود،
فکر میکرد اگر به آن مبارزه بپردازد، آن کارها معطل خواهد

ماندا! مبارزه به آن عظمت و به آن اهمیت را ترک میکرد، برای این که از این کارها باز ماند! یعنی اشتباه در شناخت آنچه لازم بود، آنچه مهم بود و آنچه اهم بود.

حسین بن علی علیه السلام، در بیانات خود فهماند که برای دنیای اسلام در چنین شرایطی، مبارزه با اصل قدرت طاغوتی و اقدام برای نجات انسانها از سلطه شیطانی و اهریمنی این قدرت، واجبترین کارهاست. بدیهی است که حسین بن علی علیه السلام، اگر در مدینه میماند و احکام الهی را در میان مردم تبلیغ و معارف اهل بیت را بیان میکرد، عذهای را پرورش میداد. اما وقتی برای انجام کاری به سمت عراق حرکت میکرد، از همه این کارها باز میماند: نماز مردم را نمیتوانست به آنها تعلیم دهد؛ احادیث پیغمبر را نمیتوانست به مردم بگوید؛ حوزه درس و بیان معارف او تعطیل میشد و از کمک به ایتم و مستمندان و فقرایی که در مدینه بودند، میماند. اینها هر کدام وظیفه‌ای بود که آن حضرت انجام میداد. اما همه این وظایف را، فدای وظیفه مهمتر کرد. حتی آنچنان که در زبان همه مبلغین و گویندگان هست، زمان حج بیت الله و در هنگامی که مردم برای حج میرفتند، این، فدای آن تکلیف بالاتر شد.

آن تکلیف چیست؟ همان طور که فرمود، مبارزه با دستگاهی که منشأ فساد بود: «أُرِيدُ أَنْ أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَسِيرَ بَسِيرَةَ جَدِّي» یا آنچنان که در خطبه دیگری در بین راه فرمود: «أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، قَالَ مَنْ رَأَى سُلْطَانًا جَائِرًا مُسْتَجَلًّا لِحُرْمِ اللَّهِ، نَاكَتًا لِعَهْدِ اللَّهِ [تا آخر] فَلَمِيعَ بَعْدَ عَيْهِ يَفْعَلُ وَ لَا قَوْلَ كَانْ حَقًّا عَلَيَّ اللَّهُ أَنْ يَدْخُلَ يُدْخِلُهُ مُدْخِلَهُ» یعنی اغاره یا تغییر، نسبت به سلطان ظلم و جور؛ قدرتی که فساد میپراکند و دستگاهی که انسانها را به سمت نابودی و فنا میآورد و معنوی میکشاند.

این، دلیل حرکت حسین بن علی علیه السلام است که البته این را، مصداق امر به معروف و نهی از منکر هم دانسته‌اند؛ که در باب گرایش به تکلیف امر به معروف و نهی از منکر، به این نکات هم باید توجه شود. لذاست که برای تکلیف اهم، حرکت میکند و تکالیف دیگر را - ولو مهم - فدای این تکلیف اهم میکند. تشخیص میدهد که امروز، کار واجب چیست؟ هر زمانی، یک حرکت برای جامعه اسلامی متعین است. یک دشمن و یک جبهه خصم، جهان اسلام و مسلمین را تهدید میکند. آن را باید شناخت. اگر در شناخت دشمن اشتباه کردیم، در جهتی که از آن جهت، اسلام و مسلمین خسارت میبینند و به آنها حمله میشود، دچار اشتباه شده‌ایم. خسارتی که پیدا خواهد شد، جبران‌ناپذیر است. فرصتهای بزرگ از دست میرود.

امروز ما در دنیای اسلام، مکلفیم که همین هشیاری و توجه و دشمن‌شناسی و تکلیف‌شناسی را به اعلا درجه ممکن، برای امت اسلام، جهان اسلام و ملت خودمان تدارک ببینیم. امروز با توجه به تشکیل حکومت اسلامی و برافراشته شدن پرچم اسلام - چیزی که در طول تاریخ اسلام، بعد از صدر اول تا امروز سابقه ندارد - چنین امکانی در اختیار مسلمانان است. امروز ما دیگر حق نداریم در شناخت دشمن اشتباه کنیم. حق نداریم در آگاهی نسبت به جهت و حمله تهاجم، دچار اشتباه شویم. لذا، از اول پیروزی انقلاب تا امروز، همه تلاش امام بزرگوار و دیگر کسانی که در راه آن بزرگوار حرکت کردند - عَلَيَّ اِخْتِلَافٍ مَرَاتِبُهُمْ: بر حسب امکان و توانایی و بینششان - این بوده است که معلوم شود در دنیای امروز، برای مسلمانان، برای جامعه اسلامی در ایران و برای پایه های عدل و حق، چه تهدیدی از همه بالاتر و چه دشمنی از همه خطرناکتر است؟ امروز هم، مثل تمام این سالهای متمدای، دشمنی اساسی، حمله بزرگ و خطر بنیان کن از سوی سلطه جهانی و سلطه کفر و استکبار جهانی است. این، بزرگترین خطری است که اسلام و مسلمین را تهدید میکند. ۷۱/۵/۷

مکرر آید

آیه:

■ **وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ اتِّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ** (بقره، ۱۲۰)

هرگز یهود و نصاری از تو راضی نخواهند شد، (تا به طور کامل، تسلیم خواسته های آنها شوی، و) از آیین (تحریف یافته) آنان، پیروی کنی. بگو: «هدایت، تنها هدایت الهی است!» و اگر از هوی و هوسهای آنان پیروی کنی، بعد از آنکه آگاه شده‌ای، هیچ سرپرست و یآوری از سوی خدا برای تو نخواهد بود.

امام خمینی ره:

■ نکته مهمی که همه ما باید به آن توجه کنیم و آن را اصل و اساس سیاست خود با بیگانگان قرار دهیم این است که دشمنان ما و جهانخواران تا کی و تا کجا ما را تحمل می‌کنند و تا چه مرزی استقلال و آزادی ما را قبول دارند. به یقین آنان مرزی جز عدول از همه هویتها و ارزشهای معنوی و الهی‌مان نمی‌شناسند. به گفته قرآن کریم، هرگز دست از مقاتله و ستیز با شما بر نمی‌دارند مگر اینکه شما را از دینتان برگردانند. ما چه بخواهیم و چه نخواهیم صهیونیستها و امریکا و شوروی در تعقیبمان خواهند بود تا هویت دینی و شرافت مکتبی‌مان را لکه‌دار نمایند. بعضی مغرضین ما را به اعمال سیاست نفرت و کینه‌توزی در مجامع جهانی توصیف و مورد شماتت قرار می‌دهند؛ و با دلسوزیهای بیمورد و اعتراضهای کودکانه می‌گویند جمهوری اسلامی سبب دشمنیها شده است و از چشم غرب و شرق و ایادی‌شان افتاده است! که چه خوب است [به] این سؤال پاسخ داده شود که ملت‌های جهان سوم و مسلمانان، و خصوصاً ملت ایران، در چه زمانی

نزد غربیها و شرقیها احترام و اعتبار داشته‌اند که امروز بی‌اعتبار شده‌اند!

آری، اگر ملت ایران از همه اصول و موازین اسلامی و انقلابی خود عدول کند و خانه عزت و اعتبار پیامبر و امه معصومین- علیهم السلام- را با دست‌های خود ویران نماید، آن وقت ممکن است جهانخواران او را به عنوان یک ملت ضعیف و فقیر و بی‌فرهنگ به رسمیت بشناسند؛ ولی در همان حدی که آنها آقا باشند ما نوکر، آنها ابرقدرت باشند ما ضعیف؛ آنها ولی و قیم باشند ما جیره خوار و حافظ منافع آنها؛ نه یک ایران با هویت ایرانی- اسلامی؛ بلکه ایرانی که شناسنامه‌اش را امریکا و شوروی صادر کند؛ ایرانی که ارابه سیاست امریکا یا شوروی را بکشد و امروز همه مصیبت و عزای امریکا و شوروی شرق و غرب در این است که نه تنها ملت ایران از تحت‌الحمایگی آنان خارج شده است، که دیگران را هم به خروج از سلطه جباران دعوت می‌کند. ۱۳۶۷/۴/۲۹

■ **من مجدداً به همه ملت بزرگوار ایران و مسئولین عرض می‌کنم چه در جنگ و چه در صلح بزرگترین ساده‌اندیشی این است که تصور کنیم جهانخواران خصوصاً امریکا و شوروی از ما و اسلام عزیز دست برداشته‌اند؛ لحظه‌ای نباید از کید دشمنان غافل بمانیم. در نهاد و سرشت امریکا و شوروی کینه و دشمنی با اسلام ناب محمدی- صلی الله علیه و آله و سلم- موج می‌زند. ۱۳۶۷/۹/۲**

امام خامنه ای مدظله:

■ مذاکره، یعنی چه؟ صرف اینکه شما بروید با امریکا بنشینید حرف بزنید و مذاکره کنید، مشکلات حل میشود؟ اینطوری که نیست. مذاکره در عرف سیاسی، یعنی معامله. مذاکره با امریکا، یعنی معامله با امریکا. معامله، یعنی داد و ستد؛ یعنی چیزی بگیری، چیزی بدهی. تو از انقلاب اسلامی، به امریکا چه می‌خواهی بدهی،

مذاکره، دوستی و رابطه با آمریکا

آیه:

■ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تَقَاةً وَ يُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (ال
عمران، ۲۸)

افراد باایمان نباید به جای مؤمنان، کافران را دوست و سرپرست خود انتخاب کنند و هر کس چنین کند، هیچ رابطه‌ای با خدا ندارد (و پیوند او بکلی از خدا گسسته می‌شود) مگر اینکه از آنها بپرهیزد (و به خاطر هدفهای مهمتری تقیه کنید). خداوند شما را از (نافرمانی) خود، بر حذر می‌دارد و بازگشت (شما) به سوی خداست.

■ هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَ لَا يُحِبُّونَكُمْ وَ تُوْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَ إِذَا لَقَوْكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَ إِذَا خَلَوْا عَصَوْا
عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْعِظِّ فَلْ مَوْثُوا بَعَيْتِكُمْ إِنْ لِلَّهِ
عَلَيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (ال عمران، ۱۱۹)

شما کسانی هستید که آنها را دوست می‌دارید اما آنها شما را دوست ندارند! در حالی که شما به همه کتابهای آسمانی ایمان دارید (و آنها به کتاب آسمانی شما ایمان ندارند). هنگامی که شما را ملاقات می‌کنند، (به دروغ) می‌گویند: «ایمان آورده‌ایم!» اما هنگامی که تنها می‌شوند، از شدت خشم بر شما، سر انگشتان خود را به دندان می‌گزند! بگو: «با همین خشمی که دارید بپزید! خدا از (اسرار) درون سینه‌ها آگاه است.»

■ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَ عَدُوِّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَ قَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَ إِيَّاكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِوْنَ إِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَ مَا أَعْلَنْتُمْ وَ مَنْ يَفْعَلْهُ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (ممتحنه، ۱)

تا چیزی از او بگیری؟ آنچه‌ی که شما می‌خواهید به آمریکا بدهید، تا در مقابل از او چیزی بگیرید، چیست؟ ما چه می‌توانیم به آمریکا بدهیم؟ او از ما چه می‌خواهد؟ آیا میدانید که او چه می‌خواهد؟ «و ما نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد» والله که آمریکا از هیچ چیز ملت ایران، به قدر مسلمان بودن و پایبند بودن به اسلام ناب محمدی، ناراحت نیست. او می‌خواهد شما از این پایبندی‌تان دست بردارید. او می‌خواهد شما این گردن برافراشته و سرافراز را نداشته باشید؛ حاضرید؟ خاک بر سر آن ملت و دولتی که زیر بار اینطور تحمیل‌های آمریکا برود. توقعات آمریکا نسبت به کسانی که در آنها اندکی ضعف احساس می‌کند، اینگونه است.

صریحاً می‌گوید که باید در سیاست هایتان -سیاستهای جنگ اعراب و اسرائیل - تجدیدنظر کنید! چه ساده لوحی است که کسانی بگویند برویم پشت میز مذاکره با یک دستگاه متکبر و بی اعتقاد به اصول انسانی و حقوق بین الملل بنشینیم. آمریکاییها، به اصول و حقوق بین الملل، اعتقادی ندارند. ۱۳۶۹/۰۲/۱۲



زحمت باشید. (نشانه های) دشمنی از دهان (و کلام) شان آشکار شده و آنچه در دل‌هایشان پنهان می‌دارند، از آن مهمتر است. ما آیات (و راه های پیشگیری از شر آنها) را برای شما بیان کردیم اگر اندیشه کنید!

امام حسین علیه السلام:

■ امام حسین علیه السلام فرمود: «لَوْ لَمْ يَكُنْ فِي الدُّنْيَا مَلْجَأٌ وَلَا مَأْوَى لَمَا بَاعَتْ يَزِيدُ بَنَ مُعَاوِيَةَ مَقْتَلِ الْعَوَالِمِ، ص ٥٤»؛ اگر در دنیا هیچ پناهگاهی وجود نداشته باشد [باز هم] با یزید بن معاویه بیعت نخواهم کرد.

و در مورد یزید بن معاویه می‌فرماید: «يَزِيدُ رَجُلٌ شَارِبُ الْخَمْرِ، قَاتِلُ نَفْسِ الْمُحَرَّمَةِ، مَعْلِنٌ بِالْفِسْقِ مِثْلِي لِأَيُّبِغٍ مِثْلَهُ (بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ٣٢٥)؛ یزید مردی است که شراب می‌نوشد، نفس محترمه را به قتل می‌رساند، تظاهر به فسق می‌کند، مثل منی با مثل او بیعت نمی‌کند.

در مکتب حسینی ترس با ارزش، ترس از خداست نه ترس از غیر خدا، لذا حضرت در دعای معروف عرفه، ترس از خدا را طلب می‌نماید: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَحْسَبَكَ كَأَنِّي أُرَاكَ؛ خدایا مرا چنان قرار ده که از تو بترسم، [چنانکه] انگار تو را می‌بینم.»

امام خمینی ره:

■ ما تا آخر ایستاده ایم و با آمریکا روابط ایجاد نخواهیم کرد، مگر این که آدم بشود و از ظلم کردن دست بردارد و از آن طرف دنیا نیاید در لبنان (و فلسطین) و نخواهد دستش را به طرف خلیج فارس دراز کند. مادامی که آمریکا این طور است و اسرائیل هست، ما با آنها مهیتوانیم زندگی بکنیم. صحیفه امام، ج ١٩، ص ٩٥

■ یک وقتی که ما می‌خواستیم یک صحبتی بکنیم یک نفر را فرستادند که شما از آمریکایی‌ها صحبت نکنید،

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دشمن من و دشمن خودتان را دوست نگیرید! شما نسبت به آنان اظهار محبت می‌کنید، در حالی که آنها به آنچه از حق برای شما آمده کافر شده‌اند و رسول الله و شما را به خاطر ایمان به خداوندی که پروردگار همه شماست از شهر و دیارتان بیرون می‌رانند؛ اگر شما برای جهاد در راه من و جلب خشنودیم هجرت کرده‌اید؛ (پیوند دوستی با آنان برقرار نسازید!) شما مخفیانه با آنها رابطه دوستی برقرار می‌کنید در حالی که من به آنچه پنهان یا آشکار می‌سازید از همه دانانترم! و هر کس از شما چنین کاری کند، از راه راست گمراه شده است!

■ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (مائده، ٥١)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یهود و نصاری را ولی (و دوست و تکیه‌گاه خود)، انتخاب نکنید! آنها اولیای یکدیگرند؛ و کسانی که از شما با آنان دوستی کنند، از آنها هستند؛ خداوند، جمعیت ستمکار را هدایت نمی‌کند

■ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَ لَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ الْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ (مائده، ٥٧)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! افرادی که آیین شما را به باد استهزاء و بازی می‌گیرند -از اهل کتاب و مشرکان- ولی خود انتخاب نکنید؛ و از خدا بپرهیزید اگر ایمان دارید!

■ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِيْطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَ دُوًّا مَا عِنْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَ مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنَّ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ (ال عمران: ١١٨)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! محرم اسراری از غیر خود، انتخاب نکنید! آنها از هر گونه شر و فساد در باره شما، کوتاهی نمی‌کنند. آنها دوست دارند شما در رنج و

ولو از شاه هم بگویند مانعی نیست. من گفتم ما همه‌ی اشکالمان در آمریکایی‌هاست. همه‌ی گرفتاری که داریم از دست آمریکا داریم. ما آن مجرم اصلی را بگذاریم و سراغ این‌هایی [برویم] که تبع هستند و آلت هستند. صحیفه‌ی امام، ج ۲، ص ۶۷

■ ما روابط با آمریکا را میخواهیم چه بکنیم؟ روابط ما با آمریکا روابط یک مظلوم با یک ظالم است، روابط یک غارت شده با یک غارتگر است. ما میخواهیم چه کنیم؟ آنها میل دارند که با ما روابط (داشته باشند)، آنها احتیاج دارند که با ما روابط داشته باشند، ما چه احتیاجی به آمریکا داریم؟ آمریکا آن طرف دنیا است. آنها میخواهند که اینجا بازار داشته باشند. آنها باز طمع دارند که نفت ما را بخورند. صحیفه امام، ج ۷، ص ۳۵۹

■ با توسل به دامن آمریکا ضعف و ناتوانی خود را برملا نسازید و از گرگها و درنده‌ها برای شبانی و حفظ منافع خود استمداد نطلبید. ابرقدرت‌ها آن لحظه‌ای که منافعشان اقتضا کند شما و قدیمیترین وفاداران و دوستان خود را قربانی میکنند و پیش آنان دوستی و دشمنی و نوکری و صداقت ارزش و مفهومی ندارد. آنان منافع خود را ملاک قرار داده‌اند و به صراحت و در همه جا از آن سخن میگویند. صحیفه امام ج ۲، ص ۹۳۲

■ آقای کارتر و امثال او الآن تمام همشان این است که دوباره آن مسائل را برگردانند که در زمان شاه مخلوع بود، لکن این یک آرزویی است که این ابرقدرت‌ها باید به گور ببرند.

ایران دیگر اجازه نمیدهد که این‌ها در آن دخالت بکنند. ما میخواهیم چه کنیم؟ روابط داشته باشیم با

آنها؟ برای چه ما میخواهیم این را؟ صحیفه امام، ج ۱۲، ص ۳۷۷ - ۳۷۹

■ آمریکا چه منافعی میتواند در اینجا داشته باشد جز منابع زرخیز شما؟ و چه دوستانی میتواند اینجا داشته باشد جز آن‌هایی که به عنوان دوستی، خدمتگزار هستند؟ آمریکا دوست نمیخواهد، آمریکا خدمتگزار میخواهد. آمریکا خدمتگزارانی میخواهد که منافع ملتشان را تقدیم بکنند و در عین حال، ذلت را (بر) خودشان بار بیاورند (و) تحمل کنند. ما، ملت ما و دولت ما ایستاده ایم و در مقابل هر سلطه جویی ایستاده ایم و تا آن وقت که توان داریم، مخالفت میکنیم. صحیفه امام، ج ۱۶، ص ۲۷۵

■ ممکن است بعضی‌ها که این چیزها را ندیده‌اند با خود بگویند خوب با قدرت‌ها باید ساخت. ولی باید بدانند که سازش امروز نابودی تا آخر است. دین اسلام است تا آخر دنیا. مردم باید محکم بایستند و از اسلام و کشور دفاع کنند و از توطئه‌ها هراس به خود راه ندهند که اگر کمی عقب بنشینند، باید دست از اسلام بکشیم و تکلیف ما خلاف این است. صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۵۹، ۱۸ / ۶ / ۱۳۶۳

■ رابطه بین يك ملت بپا خاسته برای رهایی از چنگال چپاولگران بین‌المللی، با يك چپاولگر عالم خوار، همیشه به ضرر ملت مظلوم و به نفع چپاولگر است. ما این قطع رابطه (آمریکا با ایران) را به فال نیک می‌گیریم. صحیفه نور، ج ۱۲، ص ۲۰

■ خیال نکنید که روابط ما با آمریکا و روابط ما با فی‌دائم شوروی و روابط ما با اینها یک چیزی است که برای ما یک صلاحی دارد. این مثل رابطه بره با گرگ است! رابطه بره با گرگ، رابطه صلاحمندی برای بره نیست، اینها می‌خواهند از ما بدوشند، اینها می‌خواهند به ما چیزی بدهند. صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۳۶۰



امام خامنه ای مدظله:

■ تا وقتی که آمریکا در چنین موضعی قرار دارد، ما رابطه با او را رد میکنیم. تا وقتی که سیاست آمریکا بر دروغ و فریب و جنایت و حمایت از دولت پلیدی مثل اسرائیل و ظلم به ملت های مستضعف استوار است و تا وقتی که خاطره ی جنایت هایی که از طرف سردمداران آمریکایی نسبت به ملت ایران انجام گرفته، در ذهن ملت ماست و جبران نشده - مثل خاطره ی سقوط هواپیما، مثل مسدود کردن دارایی ها و اموال ملت ایران در آمریکا - امکان ندارد ما با دولت آمریکا مذاکره کنیم یا با او رابطه یی برقرار نماییم. ۶۸/۵/۲۳

■ اینطور نیست که اگر آمریکا با کشوری بد بود، آن کشور دیگر نتواند در دنیا نفس بکشد، و اگر خوب بود، آن کشور دیگر خیالش آسوده باشد. خود آمریکایی ها، اینگونه تبلیغ و وانمود میکنند که اگر کشوری با آنها بد باشد، تمام راه ها به روی او بسته خواهد بود.

نه، اینطور نیست. یازده سال است که شعار «مرگ بر آمریکا» از دهان مردمان نیفتاده، راه ها هم روی ما بسته نبوده است. اگر ما تلاش و همت کردیم، توانستیم راه خودمان را باز کنیم. مگر دنیا متعلق به آمریکاست!؟

این زورگویان قلدِر متکبرِ فاسد که ادعای مالکیت دنیا را میکنند، چه کسانی هستند؟ غلط میکنند. اگر اینها با کسی دوست بودند، خیرات و برکات بر سر آن ملت نازل نخواهد شد. اینها با مردمی که دوست هستند، مایه ی بدبختی و روسپاهی آن ملت میشوند.

۱۳۶۹/۰۲/۱۲

■ مذاکره، یعنی چه؟ صرف اینکه شما بروید با آمریکا بنشینید حرف بزنید و مذاکره کنید، مشکلات حل میشود؟ اینطوری که نیست. مذاکره در عرف سیاسی، یعنی معامله. مذاکره با آمریکا، یعنی معامله با آمریکا. معامله، یعنی داد و ستد؛ یعنی چیزی بگیر، چیزی بده.

تا از انقلاب اسلامی، به آمریکا چه میخواهی بدهی، تا چیزی از او بگیری؟ آن چیزی که شما میخواهید به آمریکا بدهید، تا در مقابل از او چیزی بگیرید، چیست؟ ما چه میتوانیم به آمریکا بدهیم؟ او از ما چه میخواهد؟ آیا میدانید که او چه میخواهد؟ «و ما نقموا منهم الّ ان يؤمنوا باللّ العزیز الحمید». واللّ که آمریکا از هیچ چیز ملت ایران، به قدر مسلمان بودن و پایبند بودن به اسلام ناب محمّدی، ناراحت نیست. او میخواهد شما از این پایبندیتان دست بردارید. او میخواهد شما این گردنِ برافراشته و سرافراز را نداشته باشید؛ حاضرید؟

خاک بر سر آن ملت و دولتی که زیر بار اینطور تحمیل های آمریکا برود. توقعات آمریکا نسبت به کسانی که در آنها اند یک ضعف احساس میکند، این گونه است. صریحاً میگوید که باید در سیاست هایتان - سیاستهای جنگ اعراب و اسرائیل - تجدید نظر کنید! چه ساده لوحی است که کسانی بگویند برویم پشت میز مذاکره با کی دستگاه متکبر و بی اعتقاد به اصول انسانی و حقوق بین الملل بنشینیم. آمریکایِ بها، به اصول و حقوق بین الملل، اعتقادی ندارند. ۱۳۶۹/۰۲/۱۲

■ آمریکاییها در اظهارات رسمی میگویند و اظهار میکنندکه ما آماده ی مذاکره با ایرانیم. مذاکره برای چه؟ معلوم است؛ مذاکره برای اینکه راهی و مجرای برای فشار آوردن روی دولت ایران پیدا شود. مذاکره را برای این میخواهند.

چه مذاکره ای؟! ما با شما کاری نداریم، احتیاجی به شما نداریم، ترسی از شما نداریم، هیچ محبتی به شما نداریم. شما کسانی هستید که در روز روشن، جلو چشم همه ی مردم دنیا، هواپیمای مسافربری ما را به بهانه ی دروغ و واهی، سرنگون کردید و ده ها نفر انسان را کشتید و حتی عذرخواهی هم نکردید. این چگونه رژی است؟ این چگونه دستگاهی است؟ این چگونه فرهنگی است؟ چطور دل انسان با چنین

رژیمی صاف شود؟ ما با اینها کاری نداریم. هیچ رابطه‌ی محبت و عطوفت و دوستی بین ما و آمریکا نیست. رابطه‌ی نفرت از طرف ماست؛ رابطه‌ی خصومت خباثت آمیز از طرف آنها است. ۱۳۷۳/۰۸/۱۱

■ بسیاری از کشورها بی‌که آمریکایی‌ها بدترین خیانت‌ها را به آنها کرده‌اند، کسانی بوده‌اند که با خود آمریکا هم ارتباطات دوستانه داشته‌اند! آمریکاییها ملاحظه‌ی کسی را نمیکنند؛ فقط ملاحظه‌ی منافع خودشان را میکنند. رابطه، مشکلی را حل نمیکند.

ملت‌هایی که تسلیم آمریکا شده‌اند، حال و روزشان به مراتب بدتر از آنهايي است که به قدر آنها تسلیم نشده‌اند. هر کس که بیشتر تسلیم شد، حال و روزش بدتر است. امروز شما به کشورهای منطقه - آنهايي که بیشتر تسلیم زور و قدرت طلبی آمریکا هستند - نگاه کنید، حال و روزشان از دیگران بدتر است؛ اقتصادشان بدتر است، وضع اجتماعی‌شان عقبتر است، وضع فرهنگی‌شان منحطتر است، فشار در میان آنها بیشتر است. تنها راه علاج برای ملت‌های دنیا این است که از ملت ایران درس بگیرند و در مقابل زورگویی و قدرت طلبی و دیکتاتورمآبی دولت آمریکا بایستند. ملت ایران هم این راه را تا امروز آمده است و با قدرت و خوب هم آمده است؛ بحمدالله موفق هم بوده است. ۱۳۷۶/۰۸/۱۴

■ این مبارزه، فقط مبارزه‌ی با رژیم پهلوی نبود؛ مبارزه‌ی با حضور آمریکا و با سلطه و نفوذ آمریکاییها بود که تا مغز استخوان این ملت نفوذ کرده بودند. لذا از اول هم همه‌ی دنیا فهمیدند که در صف مقدم دشمنان این نظام و این انقلاب، آمریکاست. حالا ما

چشم خودمان را ببندیم، سر خودمان را کلاه بگذاریم و بگوئیم: نه، آمریکا با ما دشمن نیست؟! چه کار کرده که نشان بدهد دشمن نیست؟ اموال ما را بلوکه نکرده است؟ الان میلیاردها دلار متعلق به این ملت در آمریکا بلوکه است. اموال و ابزار فراوانی در رژیم گذشته از آمریکا خریده بودند و هنوز منتقل نشده بود که انقلاب شد. اینها در انباری نگهداری میشود؛ ما چند سال دنبال کردیم که آنها را برگردانیم، قبول نکردند. اموال ما را که در انبارهای آنهاست، به ما ندادند؛ با اینکه پولش را گرفته بودند؛ و جالب این است که انبارداری هم برای خودشان حساب کردند و شروع کردند از طلبهای ما کم کردن! يك دشمن چه کار کند که آدم باور کند او «دشمن» است؟! ۱۳۷۹/۰۵/۰۵

■ مذاکره با آمریکا، البته برای دولت آمریکا مفید است. با مذاکره، او جای پایي پیدا میکند تا بتواند خواسته‌های خود را بیشتر تحمیل کند و توقعات خود را انبوهتر بر سر این ملت و دولت بریزد. مذاکره موجب میشود که دولت آمریکا بتواند همین تهدیدهایی را که الان از دور میکند، همین توقعات بیجا و قلدران‌های را که در مصاحبه‌ها و سخنرانی‌ها میگوید، پشت میز مذاکره، با حجم بیشتر و با قدرت چانه زنی بیشتر، بر سر مسؤولان کشور ما بریزد.

معنای مذاکره این نیست که آمریکا حاضر باشد هویت این ملت را، نظام جمهوری اسلامی را، ایمان این مردم و مواضع آنها را به رسمیت بشناسد. آنها با این اساس مخالفند؛ آنها با حضور این مردم مؤمن مخالفند؛ آنها دنبال این هستند که همان روشهایی را که در دوران حکومت پهلوی اعمال میشد - همان فساد، همان تسلط و همان قاهریت - دوباره در این مملکت ایجاد کنند. اینکه با مذاکره حل نمیشود. مگر این ملت اجازه خواهد داد که مسؤولی در این کشور - از رهبری گرفته تا همه‌ی مسؤولان - از مواضع اسلامی و منافع اساسی سرنوشت سازش، یک قدم عقب بنشینند؟ ۱۳۸۱/۰۲/۱۱

مگر آمریکا

آمریکا هیچ غلطی نمی تواند بکند

آیه:

■ **إِنْ مَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَ إِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَ إِنْ تَصْرَبُوا وَ تَتَّقُوا لَا يَضْرِبْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ مَعِ الْعَمَلُونَ مُحِيطٌ (آل عمران، ۱۲۰)**

اگر نیکی به شما برسد، آنها را ناراحت می کند و اگر حادثه ناگواری برای شما رخ دهد، خوشحال می شوند.

(اما) اگر (در برابرشان) استقامت و پرهیزگاری پیشه کنید، نقشه های (خائنانه) آنان، به شما زبانی نمی رساند خداوند به آنچه انجام می دهند، احاطه دارد.

■ **فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فِئْصِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَادِمِينَ (مائده، ۵۲)**

(ولی) کسانی را که در دلهایشان بیماری است می بینی که در (دوستی با آنان)، بر یکدیگر پیشی می گیرند، و می گویند: «می ترسیم حادثه ای برای ما اتفاق بیفتد (و نیاز به کمک آنها داشته باشیم!)» شاید خداوند پیروزی یا حادثه دیگری از سوی خود (به نفع مسلمانان) پیش بیاورد؛ و این دسته، از آنچه در دل پنهان داشتند، پشیمان گردند!

امام خامنه ای مدظله:

■ اینطور نیست که اگر آمریکا با کشوری بد بود، آن کشور دیگر نتواند در دنیا نفس بکشد، و اگر خوب بود، آن کشور دیگر خیالش آسوده باشد. خود آمریکایی ها، اینگونه تبلیغ و وانمود میکنند که اگر کشوری با آنها بد باشد، تمام راه ها به روی او بسته خواهد بود.

نه، اینطور نیست. یازده سال است که شعار «مرگ بر آمریکا» از دهان مردمان نیفتاده، راه ها هم روی ما بسته نبوده است. اگر ما تلاش و همت کردیم،

■ رابطه و مذاکره برای ملت ایران و برای نهضت جهانی (اسلام) مضر است، مضر است. اولین ضرر این است که آمریکایی ها با ورود در این میدان، اینجور تفهیم خواهند کرد که جمهوری اسلامی از همه حرف های دوران امام، دوران جنگ و دفاع مقدس، دوران انقلاب صرف نظر کرده است و گذشته است. اولین چیزی که آمریکایی ها ادعا میکنند این است. اولین مطلبی که دنیا شایع میکند این است که انقلاب تمام شد. ۷۶/۱۰/۲۶

■ **هرجا که نشانی از پای ابرقدرت ها و امریکا داشته باشد، در آنجا سیه روزی و بدبختی بر مردم حاکم است.** ۶۹/۳/۲

پیروزی حزب الله

آیه:

■ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُونَ أَنَّهُمْ مَلَاقُوا اللَّهَ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (بقره، ۲۴۹)

و هنگامی که طالوت (به فرماندهی لشکر بنی اسرائیل منصوب شد، و) سپاهیان را با خود بیرون برد، به آنها گفت: «خداوند، شما را به وسیله یک نهر آب، آزمایش می‌کند؛ آنها (که به هنگام تشنگی،) از آن بنوشند، از من نیستند؛ و آنها که جز یک پیمانه با دست خود، بیشتر از آن نخورند، از من هستند» جز عده کمی، همگی از آن آب نوشیدند. سپس هنگامی که او، و افرادی که با او ایمان آورده بودند، (و از بوته آزمایش، سالم به‌در آمدند،) از آن نهر گذشتند، (از کمی نفرات خود، ناراحت شدند؛ و عده‌ای) گفتند: «امروز، ما توانایی مقابله با (*جالوت*) و سپاهیان او را نداریم.» اما آنها که می‌دانستند خدا را ملاقات خواهند کرد (و به روز رستاخیز، ایمان داشتند) گفتند: «چه بسیار گروه‌های کوچکی که به فرمان خدا، بر گروه‌های عظیمی پیروز شدند!» و خداوند، با صابران و استقامت‌کنندگان) است.

■ وَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (آل عمران، ۱۲۳)

خداوند شما را در «بدر» یاری کرد (و بر دشمنان خطرناک، پیروز ساخت)؛ در حالی که شما (نسبت به آنها)، ناتوان بودید. پس، از خدا بپرهیزید (و در برابر دشمن، مخالفتِ فرمانِ پیامبر نکنید)، تا شکر نعمت او را بجا آورده باشید!

■ إِذْ يَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُدْعِمَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ

توانستیم راه خودمان را باز کنیم. مگر دنیا متعلق به آمریکاست؟!

این زورگویان قلدرِ متکبرِ فاسد که ادعای مالکیت دنیا را میکنند، چه کسانی هستند؟ غلط میکنند. اگر اینها با کسی دوست بودند، خیرات و برکات بر سر آن ملت نازل خواهد شد. اینها با مردمی که دوست هستند، مایه‌ی بدبختی و روسیاهی آن ملت میشوند.

۱۳۶۹/۰۲/۱۲

مکرر آید

مقاومت، رمز اقتدار و پیروزی

آیه:

■ بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا وَ يَأْتُوكُمْ مِنْ قَوْمِهِمْ هَذَا يُدْذِكُمْ رَبُّكُمْ بِحَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ (آل عمران، ۱۲۵)

آری، (امروز هم) اگر استقامت و تقوا پیشه کنید، و دشمن به همین زودی به سراغ شما بیاید، خداوند شما را به پنج هزار نفر از فرشتگان، که نشانه هایی با خود دارند، مدد خواهد داد!

■ وَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَ لِتَطْمَئِنُّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (آل عمران، ۱۲۶)

ولی اینها را خداوند فقط بشارت، و برای اطمینان خاطر شما قرار داده؛ وگرنه، پیروزی تنها از جانب خداوند توانای حکیم است!

امام خمینی ره:

■ همه می دانیم که کشور ما در حال جنگ و انقلاب سختیها و مشکلاتی را تحمل کرده و کسی مدعی آن نیست که طبقات محروم و ضعیف و کم درآمد و خصوصاً اقشار کارمند و اداری، در تنگنای مسائل اقتصادی نیستند؛ ولی آن چیزی که همه مردم ما فراتر از آن را فکر می کنند مسئله حفظ اسلام و اصول انقلاب است. مردم ایران ثابت کرده اند که تحمل گرسنگی و تشنگی را دارند، ولی تحمل شکست انقلاب و ضربه به اصول آن را هرگز نخواهند داشت. ۲۹ / ۴ / ۱۳۶۷

■ کسی تصور نکند که ما راه سازش با جهانخواران را نمی دانیم. ولی هیئات که خادمان اسلام به ملت خود خیانت کنند! البته ما مطمئنیم که در همین شرایط نیز آنها که با روحانیت اصیل کینه دیرینه دارند و عقده ها و حسادتهای خود را نمی توانند پنهان سازند آنان را به باد ناسزا میگیرند. ولی در هر حال آن

آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ (آل عمران، ۱۲۴)

در آن هنگام که توبه به مؤمنان می گفتی: «آیا کافی نیست که پروردگارتان، شما را به سه هزار نفر از فرشتگان، که از آسمان فرود می آیند، یاری کند؟!»

■ وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلَبُونَ (مائده، ۵۶)

و کسانی که ولایت خدا و پیامبر او و افراد باایمان را بپذیرند، پیروزند؛ (زیرا) حزب و جمعیت خدا پیروز است.

■ وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الثَّمَرَاتِ وَ بَشِّرِ الصَّابِرِينَ (بقره، ۱۵۵)

قطعاً همه شما را با چیزی از ترس، گرسنگی، و کاهش در مالها و جانها و میوه ها، آزمایش می کنیم؛ و بشارت ده به استقامت کنندگان!

■ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (بقره، ۱۵۶)

آنها که هر گاه مصیبتی به ایشان می رسد، می گویند: «ما از آن خدائیم؛ و به سوی او بازمی گردیم!»

■ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَهْتَدُونَ (بقره، ۱۵۷)

اینها، همانها هستند که الطاف و رحمت خدا شامل حالشان شده؛ و آنها هستند هدایت یافتگان!

■ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَ إِنْ يَخْذِلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (آل عمران، ۱۶۰)

اگر خداوند شما را یاری کند، هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد! و اگر دست از یاری شما بردارد، کیست که بعد از او، شما را یاری کند؟! و مؤمنان، تنها بر خداوند باید توکل کنند!

■ وَ لَا تَهَوَّنُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (آل عمران، ۱۳۹)

و سست نشوید! و غمگین نگردید! و شما برترید اگر ایمان داشته باشید!

امام خامنه ای مدظله:

■ اصل مذاکره با ایران، برای آمریکا به عنوان ابرقدرت، بسیار مهم است. ممکن است بعضی تعجب کنند و بگویند مگر ایران چیست که برای آمریکای ابرقدرت، مهم است که با ایران پشت میز مذاکره بنشینند؟! بله، بسیار مهم است. اتفاقاً چون ابرقدرت است، برایش خیلی مهم است. ابرقدرت، یعنی آن قدرتی که از همه ی قدرتهای سیاسی دنیا بالاتر است و میتواند اراده ی خود را بر آنها تحمیل کند. ۷۶/۱۰/۲۶

■ سی سال دولت آمریکا علیه نظام جمهوری اسلامی و علیه ملت ایران توطئه کرده، ضربه زده، تدابیر گوناگون اندیشیده؛ هر کار توانسته کرده. اگر شما فکر کنید يك كاری بود که آمریکائیا میتوانستند بکنند و نکردند، بدانید که چنین چیزی نیست؛ هر کار ممکن بوده، کرده اند. خوب، شما میبینید که نتیجه ی این رویارویی، بالندگی هرچه بیشتر ملت ایران، پیشرفت هرچه بیشتر جمهوری اسلامی، قوت روزافزون این کشور و این نظام بوده. آئی که ضرر کرده است، آنهايند. ۸۸/۸/۱۲

چیزی که در سرنوشت روحانیت واقعی نیست سازش و تسلیم شدن در برابر کفر و شرک است. که اگر بند بند استخوانهایمان را جدا سازند، اگر سرمان را بالای دار برند، اگر زنده زنده در شعله های آتشیان بسوزانند، اگر زن و فرزندان و هستی مان را در جلوی دیدگاهمان به اسارت و غارت برند هرگز امان نامه کفر و شرک را امضا نمی کنیم. ۱۳۶۷/۴/۲۹

■ ممکن است بعضی ها که این چیزها را ندیده اند با خود بگویند خوب با قدرت ها باید ساخت. ولی باید بدانند که سازش امروز نابودی تا آخر است. دفن اسلام است تا آخر دنیا. مردم باید محکم بایستند و از اسلام و کشور دفاع کنند و از توطئه ها هراس به خود راه ندهند که اگر کمی عقب بنشینند، باید دست از اسلام بکشیم و تکلیف ما خلاف این است. صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۵۹

■ ملت ایران باید بداند که من در کنار آنان تا آخرین نفس برای حفظ قوانین اسلام و مصالح مملکت به مبارزه خود ادامه می دهم. و بر همه ملت واجب است تا در این امر پایداری کنند و سستی و سردی به خود راه ندهند. مطمئن باشید که ما پروزیم و مطالب ما مطالب حق است و حق لاجرم پیروز است. صحیفه امام ج ۶، ص ۳

■ ما تا آخرین وقت و تا آخرین نفس ایستاده ایم و ملت ایستاده است و بحمدالله، با قدرت دارد پیش می رود. صحیفه امام ج ۱۷، ص ۶۱

■ ما مظلومین همیشه تاریخ، محرومان و پابرهنگانیم، ما غیر از خدا کسی را نداریم و اگر هزار بار قطعه قطعه شویم، دست از مبارزه با ظالم بر نمی داریم. صحیفه نور ج ۲۰، ص ۲۳۳

مکرر از برای

جنگ جنگ تا رفع فتنه

آیه:

■ وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ
انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ (بقره، ۱۹۳)

و با آنها پیکار کنید! تا فتنه (و بت پرستی، و سلب آزادی از مردم)، باقی نماند؛ و دین، مخصوص خدا گردد. پس اگر (از روش نادرست خود) دست برداشتند، (مزامح آنها نشوید! زیرا) تعدی جز بر ستمکاران روا نیست.

امام خمینی ره:

■ ما این واقعیت و حقیقت را در سیاست خارجی و بین الملل اسلامی مان بارها اعلام نموده‌ایم که درصد گسترش نفوذ اسلام در جهان و کم کردن سلطه جهانخواران بوده و هستیم. حال اگر نوکران امریکا نام این سیاست را توسعه طلبی و تفکر تشکیل امپراتوری بزرگ می‌گذارند، از آن باکی نداریم و استقبال می‌کنیم. ما درصدد خشکانیدن ریشه های فاسد صهیونیزم، سرمایه داری و کمونیزم در جهان هستیم. ما تصمیم گرفته‌ایم، به لطف و عنایت خداوند بزرگ، نظامهایی را که بر این سه پایه استوار گردیده‌اند نابود کنیم؛ و نظام اسلام رسول الله- صلی الله علیه و آله و سلم- را در جهان استکبار ترویج نماییم. و دیر یا زود ملت‌های دربند شاهد آن خواهند بود.

و از خدا می‌خواهیم که این قدرت را به ما ارزانی دارد که نه تنها از کعبه مسلمین، که از کلیساهای جهان نیز ناقوس مرگ بر امریکا و شوروی را به صدا درآوریم.

۱۳۶۷ / ۴ / ۲۹

■ ما می‌گوییم تا شرک و کفر هست، مبارزه هست. و تا مبارزه هست، ما هستیم. ما بر سر شهر و مملکت با کسی دعوا نداریم. ما تصمیم داریم پرچم «لا اله الا الله» را بر قتل رفیع کرامت و بزرگواری به اهتزاز

درآوریم. پس ای فرزندان ارتشی و سپاهی و بسیجی‌ام، وای نیروهای مردمی، هر گز از دست دادن موضعی را با تأثر و گرفتن مکانی را با غرور و شادی بیان نکنید که اینها در برابر هدف شما به قدری ناچیزند که تمامی دنیا در مقایسه با آخرت.

جنگ ما جنگ عقیده است، و جغرافیا و مرز نمی‌شناسد. و ما باید در جنگ اعتقادی‌مان بسیج بزرگ سربازان اسلام را در جهان به راه اندازیم. صحیفه امام، ج ۱، ص ۲۱

■ قدرتها و ابرقدرتها و نوکران آنان مطمئن باشند که اگر خمینی یکه و تنها هم بماند به راه خود که راه مبارزه با کفر و ظلم و شرک و بت پرستی است ادامه می‌دهد و به یاری خدا در کنار بسیجیان جهان اسلام، این پابرنه های مغضوب دیکتاتورها، خواب راحت را از دیدگان جهانخواران و سرسپردگانی که به ستم و ظلم خویشتن اصرار می‌نمایند سلب خواهد کرد. صحیفه امام، ج ۲۰، ص ۳۱۸

■ برای من مکان مطرح نیست. آنچه مطرح است مبارزه بر ضد ظلم است. هر جا بهتر این مبارزه صورت بگیرد آنجا خواهیم بود. صحیفه امام، ج ۵، ص ۳۰۱

■ آمریکای جهانخوار باید بداند که ملت عزیز و خمینی تا نابودی کامل منافعش او را راحت نخواهند گذاشت و تا قطع هر دو دست آن به مبارزه خدائی خود ادامه خواهند داد. صحیفه نور ج ۱۴، ص ۲۶۶

نباید از دشمن غافل شد

آیه:

■ وَ إِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَ لِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَ لَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَ لِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَ أَسْلِحَتَهُمْ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَ أَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَ خُذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (نساء، ۱۰۲)

و هنگامی که در میان آنها باشی، و (در میدان جنگ) برای آنها نماز را برپا کنی، باید دسته‌ای از آنها با تو (به نماز) برخیزند، و سلاحهایشان را با خود بگیرند و هنگامی که سجده کردند (و نماز را به پایان رساندند)، باید به پشت سر شما (به میدان نبرد) بروند، و آن دسته دیگر که نماز نخوانده‌اند (و مشغول پیکار بوده‌اند)، بیایند و با تو نماز بخوانند آنها باید وسایل دفاعی و سلاحهایشان (را در حال نماز) با خود حمل کنند (زیرا) کافران آرزو دارند که شما از سلاحها و متاعهای خود غافل شوید و یکباره به شما هجوم آورند. و اگر از باران ناراحتید، و یا بیمار (و مجروح) هستید، مانعی ندارد که سلاحهای خود را بر زمین بگذارید ولی وسایل دفاعی (مانند زره و خود را) با خود بردارید خداوند، عذاب خوارکننده‌ای برای کافران فراهم ساخته است.

امام خمینی ره:

۱۳۶۷/۹/۲

■ من مجدداً به همه ملت بزرگوار ایران و مسئولین

عرض می‌کنم چه در جنگ و چه در صلح بزرگترین ساده‌اندیشی این است که تصور کنیم جهان‌خواران خصوصاً امریکا و شوروی از ما و اسلام عزیز دست برداشته‌اند؛ لحظه‌ای نباید از کید دشمنان غافل بمانیم. در نهاد و سرشت امریکا و شوروی کینه و دشمنی با اسلام ناب محمدی- صلی الله علیه و آله و سلم- موج می‌زند.

■ خطر امریکا به حدی است که اگر کوچک‌ترین غفلتی کنید نابود می‌شوید. صحیفه نور ج ۱۲، ص ۱۹

مرکز امریکا

آیه:

■ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعاً إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَ مَكْرٌ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ (فاطر، ۱۰)

کسی که خواهان عزت است (باید از خدا بخواهد چرا که) تمام عزت برای خداست؛ سخنان پاکیزه به سوی او صعود می‌کند، و عمل صالح را بالا می‌برد؛ و آنها که نقشه های بد می‌کشند، عذاب سختی برای آنهاست و مکر (و تلاش افسادگراانه) آنان نابود می‌شود (و به جایی نمی‌رسد)!

■ يَقُولُونَ لَئِن رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ (منافقون، ۸)

آنها می‌گویند: «اگر به مدینه بازگردیم، عزیزان ذلیلان را بیرون می‌کنند!» در حالی که عزت مخصوص خدا و رسول او و مؤمنان است؛ ولی منافقان نمی‌دانند!

■ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلْيَتَّبِعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً (نساء، ۱۳۹)

همانها که کافران را به جای مؤمنان، دوست خود انتخاب می‌کنند. آیا عزت و آبرو نزد آنان می‌جویند؟ با اینکه همه عزت‌ها از آن خداست؟!

امام حسین علیه السلام:

■ امام حسین (ع) و دیگر عاشورائیان با گفتار و عمل خود به ما آموختند که برخورد مسلمانان با یکدیگر چه در داخل کشور و چه با خارج کشور باید از موضع عزت باشد. چرا که در فرهنگ اسلامی، مسلمان عزیز است و هرگز نباید تن به ذلت و خواری بدهد. ذلت و خواری با مسلمانی قابل جمع نیست. بنابراین، مسلمانی که ذلت را پذیرفته مسلمانی‌اش کامل

نیست. بر این اساس دو نوع زندگی خواهیم داشت: زندگی ذلیلانه و زندگی عزتمندانه. زندگی عزتمندانه در پرتو پذیرش ولایت خدا و اولیاء خدا، و زندگی ذلیلانه در پرتو پذیرش ولایت کفر و شرک و دشمنان خداست. همراهی و دوستی با دشمنان خدا نیز ذلت و خواری است. بر همین اساس قرآن کریم می‌فرماید: «يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ»؛ ممتحنه، آیه ۱۶) ای مؤمنان، دشمن من و دشمن خود را به ولایت بر نگیرید. »

عزت در سخن و عمل همه عاشورائیان تجلی دارد، ولی در سخن و عمل امام حسین (ع) از همه بیش‌تر. همه این بزرگواران مرگ با عزت را زندگی و زندگی با ذلت را عین مرگ می‌دانستند. یکی از شعارهای امام حسین (ع) در روز عاشورا این بود: الْمَوْتُ خَيْرٌ مِنْ رُكُوبِ الْعَارِ وَالْعَارُ أَوْلَى مِنْ دُخُولِ (مناقب ابن شهرآشوب، ج ۴، ص ۶۸) مرگ از پذیرش ننگ بهتر، و ننگ از ورود در آتش سزاوارتر است. و نیز آن بزرگوار در روز عاشورا می‌فرمود: «این ناکس پسر ناکس مرا به پذیرش یکی از دوکار ناچار کرده است. یا شمشیر کشیدن و کشته شدن و یا پذیرش ذلت. ذلت از خاندان ما به دور است. هیبات که ذلت و زبونی را اختیار کنم. نه خدا به ذلت من راضی است، نه رسول خدا و نه مؤمنان و نه دامن‌های پاکی که مرا تربیت کرده‌اند. همچنین مردان غیرتند و آزاده، کشته شدن را بر پیروی از انسان‌های پست ترجیح می‌دهند.»

تحف العقول، (۲۴۹) آری، امام حسین (ع) در دامن پدر و مادری تربیت شده است که مرگ با عزت را زندگی و زندگی با ذلت را عین مرگ می‌دانست: «فالموت فی حیاتکم مقهورین و الحیاة فی موتکم قاهرین.» (نهج البلاغه، ص ۵۱) آن بزرگوار در جای دیگری می‌فرماید: «وَاللَّهِ لَا أُعْطِيكُمْ بِيَدِي إِعْطَاءَ الدَّيْلِيلِ، وَ لَا أَفْرُ قَرَارَ الْعَبِيدِ»؛ (بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۱۹۱) به خدا سوگند همانند افراد فرومایه تسلیم شما نمی‌شوم و مانند

بردگان نیز فرار نمی‌کنم.»

عزت حسینی به او اجازه نمی‌دهد که برای اینکه چند روز بیشتر زنده بماند با فردی همانند یزید بیعت کند. چرا که بیعت با یزید به معنای تأیید حکومت و کارهای ناپسند او است. چنین کاری نه تنها شایسته آن امام همام که حتی یاران او نیز نیست. در سخنان یاد شده، امام(ع) به ما می‌آموزد که در برابر غیرخدا عزیز و سربلند باشید و تنها در پیشگاه خدا متواضع باشید. آن بزرگوار در جای دیگر می‌فرماید: «إِنِّي لَا أَرِي الْمَوْتَ إِلَّا سَعَادَةً وَالْحَيَاةَ مَعَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَرَمًا؛ (تحف العقول، ص ۲۹۶، تاریخ طبری، ج ۴، ص ۳۰۵) من در چنین محیط ذلت‌باری مرگ را جز سعادت و زندگی با این ستمگران را جز رنج و نکبت نمی‌دانم.» سخنان و رفتار امام حسین(ع) و دیگر عاشورائیان درس است به همه شیعیان به ویژه کارگزاران نظام اسلامی و هشداری است به کسانی که خود را شیعه می‌دانند ولی در این حال خود را در اختیار غیرخدا قرار داده و مرعوب و تسلیم قدرت‌های بزرگ شده‌اند و دیگران را نیز به این ذلت فرا می‌خوانند.

■ عزت حسینی

این ویژگی بارز حضرت در کلمات، خطبه‌ها، رجزها و شعرهای روز عاشورا، بیش از ویژگی‌های دیگر آن حضرت ظاهر می‌شود. آن حضرت فرمود: «لَيْسَ شَأْنِي شَأْنَ مَنْ يَخَافُ الْمَوْتَ، مَا أَهْوَى الْمَوْتَ عَلَى سَبِيلِ نَيْلِ الْعِزِّ وَ أَحْيَاءِ الْحَقِّ، لَيْسَ الْمَوْتُ فِي سَبِيلِ الْعِزِّ، إِلَّا حَيَاةٌ خَالِدَةٌ وَ لَيْسَتِ الْحَيَاةُ مَعَ الذُّلِّ، إِلَّا الْمَوْتُ الَّذِي لَا حَيَاةَ مَعَهُ (موسوعة کلمات الامام الحسين عليه السلام، ص ۳۶۰)؛ شأن من شأن کسی که از مرگ می‌ترسد نیست. چقدر مرگ در راه رسیدن به عزت و احیاء حق کوچک

است! مرگ در راه عزت جز زندگی جاودانه

نیست و زندگی با ذلت جز مرگی که هیچ زندگی آن نیست، نمی‌باشد.» «أَلَا وَ إِنَّ الدَّعِيَ ابْنَ الدَّعِي قَدْ رَكَزْتَنِي بَيْنَ اثْنَتَيْنِ بَيْنَ السَّلَةِ وَ الدَّلَّةِ وَ هَيْهَاتَ مِمَّا الذَّلَّةُ (همان، ص ۴۲۳)؛ نازاده پسر نازاده مرا بین دو امر مخیر کرده است: بین کشته شدن و ذلت. و ذلت از ما دور است.»

■ ماجرای گفت‌وگوی حضرت امام حسین و عمر سعد

در کربلا

در آن هنگامی که حضرت به کربلا رسیده بودند و عمر بن سعد در روز چهارم محرم ظاهراً وارد کربلا شد. یک مدتی، چند روزی بین امام حسین و عمر سعد می‌گفتگو می‌شد. چند بار عمر سعد بلند شد، آمد توی خیمه‌ی امام حسین، نشستند با هم صحبت کردند. در یکی از این صحبتها، خطاب به عمر سعد جمله‌ی حضرت، جمله‌ی طلبگاران است، به عمر سعد می‌گوید، حالا این‌جا ببینید شما تصور وضع را بکنید، امام حسین یک کسی است که قیام کرده و حالا آمده توی این بیابان به حسب ظاهر گیر افتاده و محاصره شده، ظاهر قضیه این بود دیگر. حضرت با یک مشت زن و بچه با پنجاه، شصت نفر، چهل، پنجاه نفر آن روز شاید هنوز هفتاد نفر هم نبودند. با چهل، پنجاه نفر مرد، جوان، پیر، همه جوری توی این بیابان ماندند، اطرافشان هم چند هزار مرد مسلحی که پول گرفتند آمدند این‌جا آدم بکشند؛ حیوانهای وحشی، همان عُسلان الفلوات که خود حضرت در مکه فرمودند همانند گرگهای درنده‌ی گرسنه‌ی صحرائی؛ شمشیرها، دستشان، نیزه‌ها، دستشان و دهانهای بازشان را منتظر طعمه‌های امیرعبیدالله قرار دادند. یک عده اینجوری امام حسین را محاصره کرده‌اند. خوب، ظاهر قضیه این است که حسین بن علی این‌جا گیر افتاده دیگر، در یک چنین وضعی شما ببینید لحن یک آدم چگونه خواهد بود. حالا هم فرماندهی همان لشکری

مرکز ادبی

عمر شبانه در پی بیعت است؛ اما بیعت با علی(علیه السلام) را ترك كرد(الايضاح، ص ۷۱-۷۵).

امام خمینی ره:

■ اگر ما با دست جنایتکار آمریکا و شوروی از صفحه‌ی روزگار محو شویم و با خون سرخ شرافت‌مندان با خدای خویش ملاقات کنیم، بهتر از آن است که در زیر پرچم ارتش سرخ شرق و سیاه غرب زندگی اشرافی مرفه داشته باشیم و این سیره و طریقه‌ی انبیای عظام و ائمه‌ی مسلمین و بزرگان دین مبین بوده است و ما باید از آن تبعیت کنیم و باید به خود باور داریم که اگر یک ملت بخواهند بدون وابستگی‌ها زندگی کنند، می‌توانند و قدرتمندان جهان بر یک ملت نمی‌توانند خلاف ایده‌ی آنان را تحمیل کنند. وصیت‌نامه‌ی سیاسی‌الهی

■ من این را مکرر گفته‌ام - و از بس متأثرم باز هم پیش شما عرض می‌کنم - که من وقتی عکس شاه را پهلوی جانسون دیدم، که جانسون عینکش را برداشته و از این طرف دارد چشمهایش آنطور می‌کند و نگاه می‌کند و به او نگاه نمی‌کند، و او آن طرف میزد، او سر جای خودش ایستاده بود، و آن طرف میزد او ایستاده بود، مثل یک بچه مکتبی که ایستاده پیش معلمش [گرنش] می‌کند، من همچو متأثر شدم که ما در چه حالی هستیم که این «شخص اول» مملکت ما به اصطلاح هست، در مقابل او اینطوری ایستاده و آن هم اینطوری بی‌اعتنا چشمهایش را آن طرف [کرده] و در روزنامه انداخته بود. و گمان می‌کنم این عکس را تحمیل هم گمان می‌کنم کرده بودند که در روزنامه های ایران منعکس بشود. این جور نباشید. صحیفه امام، ج ۸، ص ۱۰۱

■ اگر ما همه از بین برویم بهتر است از این که ذلیل باشیم زیر دست صهیونیسم، و زیر دست آمریکا.

صحیفه نور ج ۱۵، ص ۲۲۵

که علی‌الظاهر پیروز هست آمده توی خیمه‌ی امام حسین، صحبتی که بین اینها خواهد گذشت چگونه است؟ قاعداً این صحبت این خواهد بود که او ملامت کند، آقا چرا آمدی؟ حضرت هم بگویند دیگر حالا شده یک کاری بکنیم، فلان. می‌بینیم درست به عکس است. وقتی می‌آید توی خیمه‌ی امام حسین، امام حسین سؤال می‌کنند یابن‌سعد! تو چرا حاضر نیستی که با ما حرکت کنی، قیام کنی؟ او می‌گوید که من بچه‌هایم در آن جایند و گیر می‌افتند. حضرت می‌گویند برو پس نجنگ با ما، از فرمان عبیدالله سر باز بزن. می‌گوید نمی‌توانم، می‌ترسم، به من حمله می‌کنند، ما را می‌گیرند. یعنی حضرت او را در موضع انفعال قرار می‌دهد. به او اعتراض می‌کند و او در صدد عذرخواهی از امام حسین برمی‌آید. یک چنین روحیه‌ی قوی و محکمی. بیانات حضرت امام

خامنه‌ای در نماز جمعه تهران ۶۳/۷/۲۰

■ عبدالله بن عمر از مخالفان عزیمت امام حسین(علیه السلام) به سوی کوفه بود و آن را نقض جماعت و یکپارچگی مسلمانان می‌دانست و سه بار در دیدار با ایشان کوشید از این کار مانع شود(انساب الاشراف، ج ۳، ص ۳۷۴). وی با خلع یزید به دست مردم مدینه نیز موافق نبود و با استناد به روایتی از رسول خدا(صلي الله عليه و اله) آن را درست ندانست (البدایة و النهایه، ج ۸، ص ۲۳۸، ۲۳۸، ۲۵۵).

نحوه بیعت تحقیرآمیز ابن عمر با حجاج در منابع تاریخی آمده است. پس از تصرف مکه به دست حجاج، ابن عمر شبانه برای بیعت نزد او رفت. حجاج از او پرسید: چرا این‌گونه شتاب کردی؟ وی این روایت را از رسول خدا(صلي الله عليه و اله) خواند: هر کس بپرد و امام زمان خود را نشناسد، به مرگ جاهلی مرده است. حجاج گفت که دستش مشغول است و پایش را دراز کرد تا او با آن بیعت کند. وی نیز با پای حجاج بیعت نمود. حجاج با احمق خواندن او گفت: ابن

امام خامنه ای مدظله:

■ آنچه که جان کلام طرف آمریکایی است این است: به ما میگوید ضعیف باشید، وابسته باشید، دست نشانده باشید، تا به شما حمله نکنیم و این چیزی است محال. ما ضعیف نیستیم، قوی هستیم، عزیز هستیم، سربلند هستیم. نه ملت ما، نه دولت ما، نه تاریخ ما و نه فرهنگ ما اجازه ی تسلیم در مقابل هیچ دشمنی را نمیدهد و این ملت به هیچ وجه تسلیم نخواهد شد. ۸۰/۱۲/۲۷

دشمن را باید ناامید کرد

امام حسین علیه السلام:

■ چه شد که: شمر با حالت خشم به لشکرش برگشت... (الگوئی برای تحرکات دیپلماتیک)
مورد مطالعه: امان نامه شمر برای فرزندان ام البنین سلام الله علیها

محل درنگ: قاطعیت، صراحت و صلابت در عین کوتاهی پیام و بررسی عکس العمل رفتاری آن
وَ جَاءَ شَمْرٌ فَوَقَفَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ فَقَالَ أَيُّنَ بَنُو أُخْتِنَا فَحَرَجَ إِلَيْهِ الْعَبَّاسُ وَ جَعْفَرٌ وَ عَثْمَانُ بَنُو عَلِيٍّ ع فَقَالُوا مَا تَرِيدُ قَالَ أَنْتُمَا بَنِي أُخْتِي آمِنُونَ فَقَالُوا لَعْنَتِكَ اللَّهُ وَ لَعْنِ أَمَانِكَ أ تُوْمِنُنَا وَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ لَا أَمَانَ لَهُ. (إعلام الوری بأعلام الهدی (ط - القديمة)، النص، ص: ۲۳۷)

ترجمه: شمر آمد و فریاد زد فرزندان خواهران ما کجا هستند؟ در این هنگام عباس و جعفر و عثمان فرزندان علی علیه السلام بیرون شدند گفتند: چه میگوئی گفت: آمده‌ام و برای شما امان آورده‌ام، گفتند: خداوند تو را و امانت را لعنت کند، ما در امان هستیم ولی فرزند پیغمبر در امان نیست.

نوشتند: فَرَجَعَ الشَّمْرُ لَعْنَهُ اللَّهُ إِلَى عَسْكَرِهِ مُغْضَبًا: شمر در حالی که خشمگین و سرافکنده بود، به سوی لشکرش بازگشت. (غم نامه کربلا / ترجمه اللهوف علی قتلی الطفوف، ص: ۱۱۲)

■ برای ابوالفضل العباس امان نامه آوردند و او را به مذاکره دعوت کردند، اما او چه زیبا با این اتفاق مواجه شد و فریب لبخند مستکبری مانند شمر را نخورد. از همین روست که اهل بیت هم در حریمش دست ادب بر سینه نهاده اند و او را به این بصیرت نافذش ستوده اند...

رحمت خدا بر آنان که در تحریم آب، تن به سازش نداده‌اند و از عباس آموخته‌اند که به این سادگیها



مرگ بر آمریکا

امام خمینی ره:

■ باید به آن آخوند مزدور که فریاد مرگ بر آمریکا و اسرائیل و شوروی را خلاف اسلام می‌داند گفت تأسی به رسول خدا و متابعت از امر خداوند تعالی خلاف مراسم حج است؟ آیا تو و امثال تو آخوند امریکایی فعل رسول الله - صلی الله علیه و آله و سلم - و امر خداوند را تخطئه می‌کنید، و تأسی به آن بزرگوار و اطاعت فرمان حق تعالی را بر خلاف می‌دانید.

۱۳۶۲/۶/۱۲

■ کسی تصور نکند که ما راه سازش با جهانخواران را نمی‌دانیم. ولی هیبتهای که خادمان اسلام به ملت خود خیانت کنند! البته ما مطمئنیم که در همین شرایط نیز آنها که با روحانیت اصیل کینه دیرینه دارند و عقده‌ها و حسادتهای خود را نمی‌توانند پنهان سازند آنان را به باد ناسزا گیرند. ولی در هر حال آن چیزی که در سرنوشت روحانیت واقعی نیست سازش و تسلیم شدن در برابر کفر و شرک است. که اگر بند بنده استخوانهایمان را جدا سازند، اگر سرمان را بالای دار برند، اگر زنده زنده در شعله‌های آتشیان بسوزانند، اگر زن و فرزندان و هستی‌مان را در جلوی دیدگاهمان به اسارت و غارت برند هرگز امان نامه کفر و شرک را امضا نمی‌کنیم. ۱۳۶۷/۴/۲۹

امام خامنه ای مدظله:

■ اینکه میبینید ملت ما بعد از بیست و شش سال «مرگ بر آمریکا» را فراموش نمی‌کند، به خاطر این است که غفلت از توطئه‌ی استکبار جهانی همان، و اسیر توطئه شدن همان. در واقع «مرگ بر آمریکا» پی که مردم ما میگویند، مثل همان «اعوذ بالل من الشیطان الرجیم» است که اول هر سوره‌ی قرآن قبل از «بسم الله الرحمن الرحیم» گفته میشود.

عززشان را معامله نکنند. این پیام حریم عزتمند ابالفصل، علم‌دار رشید دشت کربلا است...

این‌ها شاگردان کلاس کربلای امام حسین اند: دست دادند ولی دست ندادند! در راه حسین دست دادند ولی با دشمن دست ندادند. دستهایش را انداختند اما ندیدند به نشانه تسلیم دستی بلند کند و برای همین است که همیشه پرچمش بلند و در اهتزاز است: رفع الله رایه العباس

امام خامنه ای مدظله:

■ انقلاب در اعتراض به استکبار و عوامل استکبار در ایران به وجود آمد و بر این اساس تشکیل شد، رشد پیدا کرد، قوی شد، منطق استکبار را به چالش کشید. [استکبار] نمیتواند تحمل کند، مگر وقتی که مایوس بشود. ملت ایران، جوانان ایران، فعالان ایران، کسانی که به هر دلیلی ولو به دلیلی غیراسلامی به میهنشان و خاکشان عقیده دارند، باید کاری کنند که این یأس در دشمن به وجود بیاید؛ دشمن را باید مایوس کرد.

۹۲/۸/۲۹

غیر قابل اعتماد بودن آمریکا

امام خمینی ره:

■ ملت‌های مسلمان باید اصل را بر دشمنی و فریب ابرقدرتها با خود بگذارند، مگر اینکه خلاف عینی و عملی آن را مشاهده و لمس و باور نمایند. ما به حبل ولایت خدا و پیامبر و ائمه معصومین- علیهم السلام- چنگ زده‌ایم؛ و جداً باید از هر آنچه غیر رضایت آنان است متنفر و بیگانه باشیم، و از این بیگانگی هم بر خود فخر و مباهات کنیم. ۱۳۶۷/۶/۱۴

امام خامنه ای مدظله:

■ گاهی هم حرف‌های به ظاهر آشتی جویانه ای در این مدت زدند؛ اما هر وقت که لبخندی به روی مسئولین جمهوری اسلامی زدند، وقتی دقت کردیم، دیدیم خنجری در پشت سرشان مخفی کرده اند؛ از تهدید دست برنداشته اند؛ نیت شان عوض نشده است. ۸۸/۸/۱۲

استعاده ی به خدا از شیطان رجیم برای چیست؟ برای این است که انسان مؤمن يك لحظه حضور شیطان را فراموش نکند؛ يك لحظه از یاد نبرد که شیطان آماده ی حمله به او و انهدام حصار معنوی و ایمانی اوست. «مرگ بر آمریکا» هم برای این است که ملت فراموش نکند سلطه گران جهانی منافع سرشاری که در این کشور داشته اند و دست آنها کوتاه شده، از یاد نبرده اند. آنها همیشه دنبال این هستند که همان منافع را باز در داخل این کشور برای خودشان تأمین کنند و به قیمت نابودی استعداد جوانان و آینده ی این کشور، بر ثروت و علم و فناوری خود بیفزایند. پس ملت ایران دیر شروع کرد؛ از انقلاب اسلامی شروع

کرد. ۸۳/۱۲/۲۴



امام خمینی ره:

■ ملت ما همانگونه که نشان داده اند، تحمل تمام کمبودها را برای حفظ شرف و آبروی خویش خواهد نمود. ملت مقاوم ما از روز اول مبارزه اش می دانست که با تمام قدرت ها و ابرقدرت ها دست به گریبان است و باید بداند که تمام ایادی داخلی و خارجی قدرت ها و ابرقدرت ها خصوصاً آمریکای جنایتکار برای شکست ما از تمام امکاناتش استفاده خواهد نمود، ولی چاره چیست که کوه مصیبت ها در مقابل حیثیت اسلامی ایرانی ما چون کاهی است و مردم ما باید خود را آماده این درگیری حسینی تا پیروزی کامل بنمایند، که مرگ سرخ به مراتب بهتر از زندگی سیاه است و ما امروز به انتظار شهادت نشستیم ایم تا فردا فرزندانمان در مقابل کفر جهانی با سرافرازی بایستند و بار مسؤلیت استقلال واقعی را در تمامی ابعادش به دوش کشند و با افتخار پیام رهایی مستضعفین را در جهان سر دهند. صحیفه نور ج ۱۴، ص ۲۶۶

■ کسی تصور نکند که ما راه سازش با جهانخواران را نمی دانیم. ولی هیئات که خادمان اسلام به ملت خود خیانت کنند! البته ما مطمئنیم که در همین شرایط نیز آنها که با روحانیت اصیل کینه دیرینه دارند و عقده ها و حسادتهای خود را نمی توانند پنهان سازند آنان را به باد ناسزا گیرند. ولی در هر حال آن چیزی که در سرنوشت روحانیت واقعی نیست سازش و تسلیم شدن در برابر کفر و شرک است. که اگر بند بند استخوانهایمان را جدا سازند، اگر سرمان را بالای دار برند، اگر زنده زنده در شعله های آتشیان بسوزانند، اگر زن و فرزندان و هستی مان را در جلوی دیدگانمان به اسارت و غارت برند هر گز امان نامه کفر و شرک را امضا نمی کنیم.

ملت عزیز ما که مبارزان حقیقی و راستین ارزشهای

اسلامی هستند، به خوبی دریافته اند که مبارزه با رفاه طلبی سازگار نیست؛ و آنها که تصور می کنند مبارزه در راه استقلال و آزادی مستضعفین و محرومان جهان با سرمایه داری و رفاه طلبی منافات ندارد با الفبای مبارزه بیگانه اند. و آنهایی هم که تصور می کنند سرمایه داران و مرفهان بی درد با نصیحت و پند و اندرز متنبه می شوند و به مبارزان راه آزادی پیوسته و یا به آنان کمک می کنند آب در هاون می کوبند... و تنها آنهایی تا آخر خط با ما هستند که درد فقر و محرومیت و استضعاف را چشیده باشند. فقرا و متدینین بی بضاعت گردانندگان و برپادارندگان واقعی انقلابها هستند. ما باید تمام تلاشمان را بنماییم تا به هر صورتی که ممکن است خط اصولی دفاع از مستضعفین را حفظ کنیم.

۱۳۶۷/۴/۲۹

آمریکا شیطان بزرگ

آیه:

■ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَّ الْحَقُّ وَوَعَدْتَكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَا تُؤْمِنُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِيَّيْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (إبراهيم، ۲۲)

و شیطان، هنگامی که کار تمام می‌شود، می‌گوید: «خداوند به شما وعده حق داد؛ و من به شما وعده (باطل) دادم، و تخلف کردم! من بر شما تسلطی نداشتم، جز اینکه دعوتتان کردم و شما دعوت مرا پذیرفتید! بنابر این، مرا سرزنش نکنید؛ خود را سرزنش کنید! نه من فریادرس شما هستم، و نه شما فریادرس من! من نسبت به شرک شما درباره خود، که از قبل داشتید، (و اطاعت مرا هم‌مدیف اطاعت خدا قرار دادید) بیزار و کافر!» مسلماً ستمکاران عذاب دردناکی دارند!

■ وَ اسْتَفْزِرُ مِنْ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ يَصْوَتِكَ وَ أَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَ رَجْلِكَ وَ شَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ وَ عِذْمِهِمْ وَ مَا يَعْدُهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا (إسراء، ۶۴)

هر کدام از آنها را می‌توانی با صدایت تحریک کن! و لشکر سواره و پیاده‌ات را بر آنها گسیل دار! و در ثروت و فرزندانشان شرکت جوی! و آنان را با وعده‌ها سرگرم کن! -ولی شیطان، جز فریب و دروغ، وعده‌ای به آنها نمی‌دهد-

■ إِمَّا ذَلِكُمْ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَ خَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (آل عمران، ۱۷۵)

این فقط شیطان است که پیروان خود را (با سخنان و شایعات بی‌اساس)، می‌ترساند. از آنها نترسید! و تنها از من بترسید اگر ایمان دارید!

■ إِنْ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِمَّا اسْتَرْزَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَ لَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (آل عمران، ۱۵۵)

کسانی که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ احد)، فرار کردند، شیطان آنها را بر اثر بعضی از گناهانی که مرتکب شده بودند، به لغزش انداخت؛ و خداوند آنها را بخشید. خداوند، آمرزنده و بردبار است.

■ اسْتَخَوَّدَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (مجادله، ۱۹)

شیطان بر آنان مسلط شده و یاد خدا را از خاطر آنها برده؛ آنان حزب شیطانند! بدانید حزب شیطان زیانکارانند!

امام خمینی ره:

■ در این انقلاب، شیطان بزرگ که امریکاست، شیاطین را با فریاد دور خودش دارد جمع می‌کند. و چه بچه شیطانهایی که در ایران هستند و چه شیطانهایی که در خارج هستند، جمع کرده است و هیاهو به راه انداخته است. ۵۸/۸/۱۴

■ تمامی کسانی که از شیطان بزرگ، امریکای حیل‌گر ضربه خورده‌اند. مردم آزاده جهان همیشه از ابرقدرتها خصوصاً امریکای جنایتکار صدمه دیده‌اند و تا عزم خود را برای رویارویی با کفر و شرک جهانی و امریکای سلطه‌گر جزم نمایند، هر روز شاهد جنایتی تازه خواهند بود. ۶۷/۴/۱۳

امام خامنه ای مدظله:

■ امام با مستکبرین سر آشتی نداشت. واژه‌ی



«شیطان بزرگ» برای آمریکا، یک ابداع عجیبی از سوی امام بود. امتداد معرفتی و عملی این تعبیر شیطان بزرگ خیلی زیاد است. وقتی شما یک کسی را، یک دستگاهی را شیطان دانستید، معلوم است که باید رفتار شما در مقابل او چگونه باشد، باید احساسات شما نسبت به او چگونه باشد؛ امام تا روز آخر، نسبت به آمریکا همین احساس را داشت؛ عنوان شیطان بزرگ را، هم به کار میبرد، هم از بن دندان اعتقاد به این معنا داشت. ۹۴/۳/۱۴

■ امام بزرگوار فرمود: آمریکا شیطان بزرگ است؛ این «شیطان بزرگ» خیلی حرف پرمغزی است. رئیس همه‌ی شیطانهای عالم، ابلیس است؛ اما ابلیس بنا به تصریح قرآن، تنها کاری که میتواند بکند این است که انسانها را اغواء میکند؛ بیشتر از اغواء، کاری نمیتواند بکند؛ انسانها را اغواء میکند، فریب میدهد، وسوسه میکند؛ اما آمریکا، هم اغواء میکند، هم کشتار میکند، هم تحریم میکند، هم فریب میدهد، هم ریاکاری میکند؛ پرچم حقوق بشر را بلند میکند، ادعای طرف‌داری از حقوق بشر میکند [اما] هر چند روز یک بار در خیابانهای شهرهای آمریکا یک بی‌گناهی، یک بی‌سلاحی به دست پلیس آمریکا به خاک‌وخون می‌غلند؛ غیر از بقیه‌ی جنایات و فجایعشان. ۹۴/۶/۱۸

امام خامنه اي مدظله العالي:

ما بايد ببينيم:

در ميان درست‌ها، کدام لازم است؟

در ميان لازم‌ها، کدام لازم‌تر است؟

در ميان لازم‌ترها، کدام فوري است؟

در ميان فوري‌ها؛ کدام فوتی و حیاتی است؟

اول آن را بگیريم، از آن که فراغت پيدا کرديم، می رويم سراغ بحث‌های بعد.

طرح کلي اندیشه اسلامي، جلسه ۱۴